

sig for det, at det er bestemt ikke spor morsomt. Jeg havde det held at være flygtning i et naboland, i et venligsindet land, hvor jeg blev budt velkommen, men jeg kan love jer for, at det var en modbydelig situation. Man gik ikke med sikre skridt på jorden, skønt man var blevet budt velkommen.

Jeg nævner dette, fordi jeg så gerne vil bidrage til, at det skulle lykkes os opinionsdannere her i huset at belære majoriteten af det danske folk om, at det ikke er en pind rart, sjovt, morsomt, behageligt at være flygtning. Det er en ond og en smertelig situation, som kalder på maksimal opbydelse af medmenneskelighed for ikke ligefrem at sige næstekærlighed hos os, dem, som har været her længe.

Massevis af flygtningene har lidt, og deres slægtinge har lidt. De har lidt tab af menneskeliv, de er blevet forfulgt, de er blevet mishandlet, nogle er blevet tortureret. De er ekstremt dårligt stillet, og da det heller ikke er luksusforhold, vi byder dem her i landet, så er det altså en pinefuld og smertefuld situation at være i. Og det er med det udgangspunkt, man bør tage stilling til, hvad man gør for at hjælpe dem, for at imødekomme dem.

Så har vi en minister, der har fremsat sine forslag. Han har været omtalt en del i dag. Jeg havde en artikel i forrige måned i Berlingske Tidende, hvor jeg tillod mig at gå tæt ind på personen indenrigsminister Thorkild Simonsen, og jeg vil tillade mig at sige, at han med rette sidder for bordenden i de forhandlinger, vi nu skal i gang med. Han er ikke blevet en anden; det er usandt. Han er den samme hæderlige, dygtige, troværdige, søbre person som borgmesteren af samme navn, vi kendte i mange år.

Der er nogen, der har sammenlignet ham med en elefant.

Jeg kan kun råde hr. Helge Adam Møller, som var inde på den sammenligning, til at sætte sig op på ryggen af den elefant og sammen med den skride hen over broen til en løsning, og så kan hr. Helge Adam Møller udmærket sige: Ih, hvor vi gungrer! Det vil være en god spadsere-tur. En elefant er trofast, og en elefant træder ikke bevidst på nogen og generer ikke bevidst nogen.

Vores indenrigsminister har i dag en anden rolle og en anden opgave end før og har været mandfolk nok til at turde sige: Jeg ved ting i dag, som jeg ikke vidste dengang. Som borgmester havde han heller ikke pligt til at vide de ting, for da var han tillidsmand for et bestemt

område, hvis interesser han skulle varetage. Nu sidder han i Danmarks regering, nu er han her hos os, hvor vi skal anlægge fugleperspektivet, hvor vi skal se tingene i deres helhed og i deres sammenhæng, hvilket ikke er en borgmesters pligt på nær samme måde.

Jeg synes, det er et godt grundlag, han har lagt frem. Jeg er ikke enig i alting, det er ikke det alt sammen, jeg holder lige meget af, og CD har nogle betænkeligheder, som jeg straks skal komme ind på. Men jeg vil komme med den appel, at vi her i huset skal se at blive enige – ikke Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti; det ville da være lækkert, hvis det var muligt, men jeg ved, det er umuligt – men de øvrige syv partier skal gøre sig enhver umage for at blive enige, se bort fra en kommende valgkamp og tænke på, at her opererer vi med menneskeskæbner. Vi kan kompromisse om mange ting, og vi har lavet gode, langvarige kompromiser om Danmarks udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik. Vi kan blive enige om finanslov og andre svære ting, og så kan vi vel også blive enige om, hvordan vi skal opføre os anstændigt over for medmennesker, der har brug for os.

Og så skal vi huske en ting til: En flygtning er ikke let definerbar. Flygtninge som helhed er i ekstrem grad uhomogene. De kommer fra mange forskellige lande og kulturer, de har haft mange forskellige skæbner og har gennemgået mange forskellige situationer, og de har helt forskellig baggrund. De er løsrevet fra deres rødder, fra deres netværk, fra deres familier, fra deres kultur og fra deres hjemlige klima, som altså er meget forskelligt, så vi skal passe på ikke at tro, at det er en eller anden grå masse, vi har med at gøre. Det er en masse enkeltpersoner, der påkalder vores medlidenhed, hvis vi ikke ligefrem kan mobilisere barmhjertighed.

Jeg talte om, at CD har visse betænkeligheder, og dem skal jeg opregne i telegramstil: Vi kan ikke lide noget, der har med tvang at gøre; vi vil ikke krænke menneskerettighedernes ånd og bogstav; vi vil gerne beskytte individets frihed, og her er nogle af bestemmelserne i de fremsatte lovforslag lige på kanten. Det drejer sig bl.a. om forbudet mod giftermål i den periode, indtil retten til asyl er blevet givet. Det er ikke rigtig rart, men o.k.; det er dog et midlertidigt forbud, og der er jo intet, der hindrer disse mennesker i at være sammen og have meget sammen. Men de kan altså ikke indgå ægteskab, og man kan godt sætte spørgsmålstegn ved, om det kan gå an.